

Rigsdagstidende.

1850. Forhandlingerne paa Landstinget. № 99.

33te Møde.

Mandagen den 18de Marts.

(Fortf.)

Finantsministeren (fortsat): Hvad Spørgsmaalet om Afkortning i Indførselstolden paa St. Croix af den paa St. Thomas allerede erlagte Told angaaer, kan jeg heller ikke ganske erklære mig enig med Udvalget. For det Første maa jeg bemærke, at den Bestemmelse, som Lovudkastet indeholder, ikke er ny; den er gaaet saaledes over fra Forordningen af 1833, og det vilde være at ramme St. Croix maaskee temmelig føleligt, naar en saadan Forandring, som af Udvalget er foreslaaet, nu skulde indtræde, idet dog Forsyningen af St. Croix kunde tænkes at blive paavirket Noget ved den Omstændighed, at Tolden skulde erlægges paa St. Thomas, uden at blive affortet i Tolden paa St. Croix, da naturligviis en heel Deel Varer fra Europa configneres til St. Thomas, som er en Frihavn og ikke til St. Croix. Jeg maa ogsaa bemærke, at der er en anden Bestemmelse i Anordningen, som afgiver en fuldkommen Analogi for en saadan Afkortning, det er nemlig den i § 6 II Littr. h i Slutningen, hvor det hedder, at naar fremmede ufortolbede Varer indføres fra danske Steder, saa godtgøres de den i Møderlandet beviislige erlagte Transittold. Endeligt maa det ogsaa være mig tilladt at fremhæve, at det er ikke ualmindeligt ved andre Frihavne, at et lignende Forhold findes Sted. Saaledes er det mig bekendt, at i Odesa erlægges kun $\frac{1}{2}$ af den Indførselstold, som gjælder i de omliggende Dele af det russiske Rige, og kun $\frac{1}{4}$ af Tolden svares, naar Varerne udføres fra Odesas Frihavn til det toldpligtige Land. Jeg troer derfor, at der vil være Grund til at lade det forblive ved Bestemmelsen i Frdg. 6te Juni 1833.

Schouw: Jeg skal tillade mig ogsaa under denne Behandling at berøre Spørgsmaalet om Afgiften af Mais. Ved den forrige Behandling tillod jeg mig at yttre, at jeg vel paa den ene Side ikke var istand til at godtgjøre, at Maisafgiften var for trykkende for Negerbefolkningen, men ogsaa, at jeg paa den anden Side ikke kunde tilstrækkeligt skjønne det beviist, at den ikke var trykkende. I det sidste Møde gav Finantsministeren nogle Dplysninger; ligeledes har det ærede Medlem af Udvalget, som har Localkundskab, i samme Møde givet nogle Dplysninger; han har ogsaa været saa god privat at meddele mig nogle. Men jeg har dog ikke kunnet komme til Overbeviisning i denne Henseende, hvorledes i Virkeligheden denne Afgift stiller sig for Negerbefolkningen. Jeg maa derfor høiligt beklage, at man fra Colonierne har sendt den provisoriske Lov til Stadfæstelse, uden at ledsage den med de Dplysninger, der ere fornødne, for her i Møderlandet at kunne bedømme denne Sag. Man maatte dog vel vide, at den Tid er for længst forsvunden, da man saa at sige gav Skattelove paa Slump uden at skaffe sig de fornødne statistiske Dplysninger, der behøves for at see, hvorledes Skatten vil stille sig til Befolkningen. Men der er i denne Henseende meget, der mangler, for at kunne have noget Begreb herom. Jeg skal tillade mig at anføre nogle Exempler. For det Første kunde man ønske at vide, hvad en Neger bruger af de beskattede Artikler og navnlig af Mais, og hvad en Negerfamilie bruger. Dernæst kunde man ønske at vide, hvilken Priis Maisen har i et længere Gjenemsnit af Aar, end det, som af den høitærede Finantsminister er benyttet, og, hvad der i Særdeleshed er vigtigt, om Prisen paa Maisen er meget foranderlig, i hvilken Henseende det er opgivet mig, at Prisen undertiden kan stige til 30 Piastrer, og ligeledes at den kan falde ned til 20, ja 16, medens den er regnet til